

Сбогомъ лѣто.

— Съ блага благодать И коса въртѣхъ
Азъ съмъ плодно лѣто Въ злачнитѣ ливади
И даря богато И купни — грамади
Бѣденъ, старъ и младъ. Трупахъ и градѣхъ.

Не видѣхъ покой, Азъ свѣта бродихъ,
Не сѣтихъ отмора, Кръстосвахъ полята
Прѣгори ме хора И съ обилностъ свята
Слънчевиятъ зной. Всички наградахъ.

И съ опрашенъ ликъ И привършихъ тукъ
Вѣчно жадно, морно Свойто тежко дѣло,
Вършихъ неуморно Съ житенъ класъ на чело
Своя дѣлъ великъ. Тръгвамъ вечъ за югъ

Зная пекъ и жаръ — Бѣденъ, старъ и младъ
Въ пекъ, и жаръ, и слънце Да даря богато!
Зрънце подиръ зрънце — Сбогомъ, плодно лѣто
Сбирахъ житенъ даръ. Съ блага благодать!

Л. Цвѣтковъ.

Съ тази книжка се изпраща едноцвѣтната премия „Помощъ на болната нука“